

ΦΕΓΓΑΡΟΤΡΑΓΟΥΔΟ

ΕΝΑ ΒΡΑΔΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ
ΜΕ ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὸ φεγγάρι ἀνέβηκε μεσοῦρανα
Κ' ἔλυσε τοὺς μαύρους πλοκαμούς,
Τώρα ξύπνησε τὴ χώρα κι ἄπλωσε
Βρύσες ἀπὸ φῶς καὶ ποταμούς.

Σὰ λαμπάδες τὰ κυπαρισσόδεντρα
Μέσα στὴ φωτόλουστη νυχτιά,
Τῶν σπιτιῶν κ' οἱ αὐλὲς οὐράσπρες ἦτανε
Στὴ γλαυκοχυμένη ἀντιφεγγιά.

Τὰ παιδιά κινῆσαν κι ἀκολούθησαν
Τ' ὀλοφεγγαρο στρατι-στρατί,
—Καὶ στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας ἦτανε—
Τὸ φεγγάρι ἀπάνω, κάτου αὐτοί...

Πήγανε καὶ πήγανε καὶ φτάσανε
Σὲ ρημάδια πέτρινα σωρό,
Καὶ γλιστροῦσε τὸ φεγγάρι κ' ἔσταζε
Μεσ' στὸ συντριμμένο θησανρό.

Ἄ! Κι ἀγόρια καὶ χορίτσια κάθησαν
Κάτου ἀπ' τὸν καμὶ τοῦ φεγγαριοῦ,
Καὶ τῆς γῆς τὸν κύκλο δὲν πατοῦσανε
Κ' ἔλεγαν πὼς ἦταν κάτου ἄλλοῦ.

Τὸ φεγγάρι πᾶει... Καὶ γέρνει κ' ἔπεσε
Πίσω ἀπὸ τὸ φρύδι τοῦ βουνοῦ,
Μὰ κρατῆσαν τὰ παιδιά τὴ χάρη του
Μέσα στὰ βαθύτερα τοῦ νοῦ

Τὰ παιδιά.—Καὶ τώρα πὺξ ξημέρωσε
Στῆς Ἀθήνας τοὺς γυαλοὺς καὶ τὰ βουνά
Φέγγει κάποια τὸ φεγγάρι μέσα τους
Φεγγαρόλουστη βραδιά ξανά.

Κι ὄλο σκύβουν μέσα τους καὶ νοιώθουνε
Τὸ παράξενο τ' ὀφῶς—γιὰ ἰδέξ!—
Οἱ παιδυλὲς δὲν ξεχνοῦνε τὰ παιδόπουλα
Καὶ τ' ἀγόρια τίς μικρὲς καρδιές.

ΛΕΑΝΤΡΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ